

Уважени господине Дикићу,

У свом тексту којим покушавате да се надгорњавате са Ћорђем, изнесите две, по мени опасне, тезе.

Прва је: Геј параду треба одржати, она није опасност по нашу земљу, већ једноставно крик потлачених који вапију за својим правима.

Друга је: Косово и Метохија, не само што су изгубљени, већ су то кривицом Срба, а не услед отимачине од стране Империје која се ставила на страну косовскометохијских Арбанаса.

Тезе држим опасним, будући да им је намера анестезирање српске раје, поглавито њеног ума и духа, како се не би опирала било чему што долази са Запада.

Најважније је знати да хомофилима парада није крајњи циљ, већ само средство за постизање правих циљева, а они су, и у то немојте ни зере сумњати: Право на венчавање хомофила (или регистрација заједнице, можда и вишечлане) и право истих да усвајају децу. У неким западњачким државама постоји и преференцијални статус за хомофиле код запошљавања у државне установе.

Овде могу постојати два колосека размишљања.

Баштиници првог не виде ништа спорно у геј браковима и усвајању деце у такве „породице“, па им мој аргумент из горњег пасажа није нарочито значајан.

Заступници другог се или противе паради уопште или би је и толерисали (игнорисали) када не би било оног што се иза брда ваља. Будући да је других далеко више, они имају право да се за своје вредности боре. Свако мора имати своја права у цивилизованом друштву, али само до оне мере док не угрожава друге. Геј бракови и усвајање деце угрожавају наше вредности и начин живота којим желимо да живимо [\[1\]](#).

Није могуће допустити параду, а касније забранити бракове. Није могуће дозволити бракове, али не допустити усвајање деце. Власт већ спрема породични закон који ће нормирати ова хомофилска „права“. Дакле, Но пасаран!

Што се тиче пораза државе у односу на, по Вама, „хулигане“, морам рећи да га ја не видим. Није доказано да држава не може да, кад би то хтела, омогући одржавање хомофилског штрапаца. Она би ово свакако могла, али би дошло до људских жртава или макар до огромне материјалне штете. Оцена беше да је важније избећи овакав епилог него асистирати ЛГБТАО (потпун акроним пронађите у књизи Слободана Антонића „Културни рат у Србији“)... популацији. Постоји закон који омогућава суспензију извесних права уколико би њихово упражњавање довело до угрожавања јавне безбедности. Зато није прекршен Устав. И ризичне утакмице се одлажу. Протест малинара не може у Београд да не би угрозио саобраћај, а земљораднике блокирају на аутопуту из истог разлога. Ако је ваљан аргумент за забрану ових протеста, одбрана саобраћајног комфора српске престонице, колико је тек претежније заштити људске животе полицајаца, хомофила и оних који би испровоцирани њиховом променом, покушали да је зауставе. Да, ја кажем да насиље не изазивају антидемонстранти, већ они који гурају прст у око народу и о томе сам већ писао. [\[2\]](#)

Да је парада провокација види се по прошлогодишњем простачком добацивању њених учесника православним монахињама, транспаренту „Смрт држави“ и рецимо, фејсбук дивљању промотера хомофилских права у ком „ваде маст“ Србима реченицама типа: „Пукните од муке, ми шетамо, а ви нам ништа не можете!“.

Што се геј параде тиче – Дикси!

У свом раду кажете: „Када народ схвати неминовност последице једне катастрофалне политике и када је јасно да су жеље за повратак на старо нереалне ма колико то фрустрирајуће било, онда се иде по познатом психо-моделу који како важи за појединца, тако се може применити и на колективитет: од противљења реалности, њене негације, преко очаја и најзад нужног прихватања.“

Из горњег става извлачим закључак да Ви мислите како је Србија својом катастрофалном политиком заслужила губитак јужне покрајине. Наслућујем да је обесправљивала Арнауте, тровала водом њихове ђаке, окупирала их после Балканских ратова и недовољно толерисала њихову потребу да силују српске девојке и набијају пивске флаше у ректум српским старцима. Није било Призренске лиге, балисти нису били сарадници Немачке у Другом рату, иридента није постојала, а Арбанаси су само тражили демократију. Онда је дошао НАТО и анђеоским милосрђем напаћеним Албанцима донео људска права која сад обилато користе.

Супротно Вама, ја мислим да нам је Косово привремено отето након дивљачке агресије Америке и њених сателита. Подвлачим ово привремено. Све док Србија не призна реалност, како Ви, Чеда, Бисерко, Кандићка и Чанак прижељкујете, нема трајног решења овог проблема. Он није настао пре десет или двадесет година, па се ни у толико наредних не мора решити. Важно је да нама остане могућност, да у промењеним међународним околностима вратимо своје. Лепо каже Бранко Павловић, „...да ће све земље које су признале независност Косова бити за 10 година знатно слабије него што су данас, а све најзначајније земље које нису признале независност за 10 година ће бити знатно јаче него што су данас. И економски и војно.“

[\[3\]](#)

Даље, ви оне који не обожавају ЕУ и не дрхтуре при помисли о срећи коју је једино могуће пронаћи у сенци плаветног барјака с колом жутих звездица, лишавате права на назив евроскептик, означавајући их западофобима, као да је мањак одушевљења Европском унијом нека болест. Јесте ли ви онда евроентузијаста или еврофил? Из сваке Вам речи избија прихватање западњачке пропаганде и стереотипа о Србима које намеће. Чак у реченици „Ако су у Риму укинули безгрешност папе, дозвољавам себи да то применим и на свог првосвештеника.“ Видимо да је Вама папа већи ауторитет од патријарха. Кад чак и он, који господари црквом Светог Марка, није безгрешан, шта онда хоће овај наш, чији је саборни храм преко пута Питањца?

Шта ће рећи ЕУ кад не можемо да толеришемо ни хомиће ни арнаутски захтев за

независношћу, а још нисмо схватили да нас је НАТО бомбардовао за наше добро, док Хаг суди по праву и правди. Бригу о томе шта ће рећи свет исмејао је још Бранислав Нушић. Препоручујем вам његову драму „Свет“. Надаље, како бисмо анулирали ту Вашу бојазан, треба само да одустанемо од жеље за учлањењем у ову организацију, па нас је онда баш брига шта мисле Јелко и бароница Ештон. Подршка ЕУ интеграцијама је пала на 47% и рапидно се стрмоглављује, па је моја жеља пред испуњењем.

На крају текста, поентирате реченицом: *„Ако мене питате, ја бих 2. октобра најрадије отишао да гледам победу наших одбојкашица на европском првенству, која је Парада поноса свих нас.“*

Ово је достојно портпарола Тадићевог режима. Удри бригу на весеље. Прво, показује нам како сте Ви један ведар тип, који ужива у правим животним вредностима, каква је без сумње, кад наше надблокирају и надсмечују њихове (sic!), а нама препоручујете да такође живимо без бригае о ономе што се променити не да, да прихватимо реалност, па ћемо уживати у благодатима спортских победа. Искажимо национално одушевљење на трибинама спортских боришта. Једини дозвољени патриотизам је онај јалови, што се исцрпљује у викању „Ноле, Ноле!“, „Један је Станковић Дејан!!“, „Сад си уз'о трофеј, Паспаље!“ и сличним бесмислицама. Не треба лупати главу о Косову, муфтији, Прешеву, Темерину, геј паради. Једимо, пијмо, пиљимо у ТВ, обожавајмо Јанка, Виктора, Браковчевићку и Миљковића, а о границама и парадама има ко да мисли – Запад.

(Аутор је копредседник УО [Српског културног клуба](#))

---

[1] Детаљније у тексту: [Геј парада, зашто је стварно опасна](#)

[2] [10.10.10. Ко је крив](#)

[3] [Најтеже пеку ропске сузе](#)